

चौरं सर्पिस्तु नैवेद्यं देयं सर्पविषापहम् ॥
मनसाधानम् । यथा, पद्मपुराणे ।
‘देवीमन्त्रामहीनां शशधरवदनां चारुकान्तिं
वदान्यां
हंसारुद्राहाराभरुणितवसनां सर्वदां सर्व-
दैव ।
स्मेरास्यां मण्डिताङ्गीं कनकमणिगणैर्नागरत्नै-
रनेके-
र्वन्देहं साधनागासुरकुचयुगलां भोगिनीं
कामरूपाम् ॥’
पुराणान्तरे ।
‘अनन्तो वासुकिः पद्मो महापद्मोऽथ तत्तकः ।
कुलौरः कर्कटः शङ्को ह्यष्टौ नागाः प्रकीर्त्तिताः ॥
श्रेयः पद्मो महापद्मः कुम्भिकः शङ्खपालकः ।
वासुकिस्तत्तकश्चैव काशीयो मणिभद्रकः ॥
येरावतो हृतराष्ट्रः कर्कोटकधनञ्जयौ ॥’
गारुडेऽपि ।
‘अनन्तं वासुकिं शङ्खं पद्मं कम्बलमेव च ।
तथा कर्कोटकं नागं हृतराष्ट्रश्च शङ्खकम् ॥
कालीयं तत्तकश्चापि पिङ्गलं मणिभद्रकम् ।
यज्ञेत्तानसितान्नागान् दृष्टुस्तो दिवं ब्रजेत् ॥’
अत्र च ।
‘योऽसौ चानन्तरूपेण ब्रह्माण्डं सचराचरम् ।
पुष्यवद्विधारेणैव तस्मै नित्यं नमो नमः ॥’
इत्यनेन प्रणवपूर्व्येण मत्स्यपुराणोक्तानानं पूज-
येत् ॥ रत्नाकरे ।
‘पिचुमर्हस्य पन्नागि स्थायैर्हवनीदरे ।
स्वयञ्चापि तदन्नीयात् ब्राह्मणाञ्चैव भोजयेत् ॥’
पिचुमर्हस्य निम्बस्य ॥” इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥
नागपत्नी, स्त्री, (नागदमनं पत्नं यस्याः । टाप् ।)
नागदमनी । इति भावप्रकाशः ॥
नागपत्नी, स्त्री, (नागवत् पत्नं यस्याः । डीष् ।)
लक्षणा । इति राजनिर्घण्टः ॥
नागपदः, पुं, (नागवत् पदं स्थानं यस्य ।) षोडश-
रतिवन्मानागतद्वितीयवन्मः । तस्य लक्षणं
यथा,—
“पादौ स्तम्भे तथा हस्तौ लपाङ्गं भगे लघु ।
कामयेत् कामुको नारीं बन्धो नागपदो मतः ॥”
इति रतिमञ्जरी ॥
नागपाशः, पुं, (नागपाश इव आकृतिरस्य-
स्येति । अच् ।) स्त्रीणां करणम् । (नागः पाश
इव ।) वरुणायुधः । इति मेदिनी । श्ले, ३५ ॥
“साङ्गद्वयावर्तनात् नागपाश इति स्मृतः ।
ब्रह्मण्यमथो दद्यान्नागपाशमथापि वा ॥”
इत्यागमः ॥
“वेष्टितं नागपाशेन भुक्नुवीभीषणाननम् ॥”
इति देवीपुराणोपनिषद्गीर्णानम् ॥
नागपाशकः, पुं, (नागपाश इव प्रसिद्धः । “इवे
प्रसिद्धतौ” ५ । ३ । ६६ । इति कन् । यद्वा,
नागपाश इव कायतीति । के + कः ।) रति-
वन्विशेषः । तस्य लक्षणं यथा,—
“खजङ्गाहयमध्यस्थां हस्ताभ्यां धारयेत् कुञ्चौ ।

रमेभिःशङ्कितः कामी बन्धोऽयं नागपाशकः ॥”
इति रतिमञ्जरी ॥
नागपुरं, स्त्री, (नागनामकं पुरम् । शाकपार्थि-
वाहिवत् समासः ।) देशविशेषः । तद्विवरणं
यथा,—
“जटाजूटात् पपातोर्हं मेरोस्तस्मात्ततोऽगमत् ।
देवैः परितृता गङ्गा हेमकूटश्च पर्वतम् ॥
मन्दरश्चैव कैलासं हिमवन्तश्च पर्वतम् ।
तामायान्तीनो रोधाय स्वलीलो नाम दानवः ॥
पार्वतं रूपमास्थाय वर्षाणान् शुतेर्दिजाः ।
ततो भगीरथो राजाराधयामास कौशिकम् ॥
स तुष्टः प्रददौ नागं वाहनं तं भगीरथः ।
समारुह्यागमत्तत्र यत्र रुद्धा भगीरथी ॥
तेन नागेन तं दैव्यं संविदाय स सङ्गतः ।
श्रुतधा तं समाधाय रुद्धं चैरावतो गजः ॥
महौतलं समापदे स यावन्नागसाङ्गयम् ॥
तस्मात् थाद्यतनाहिप्रा अभून्नागपुरं वरम् ॥”
इति वल्किपुराणे गङ्गावतरणनामाध्यायः ॥
नागपुष्यः, पुं, (नागस्य हस्तिनो मदगन्धयुक्तं
पुष्यं यस्य ।) पुन्नागवृक्षः । नागकेशरः ।
(यथा, महाभारते । १ । २०८ । ४० ।
“पुन्नागैर्नागपुष्ये च लकुचेः पनसैस्तथा ॥”)
चम्यकः । इति मेदिनी । पे, २५ ॥ (पुन्नाग-
पुष्ये तु स्त्री । तत्र गुणा यथा,—
“नागपुष्यं कषायोष्णं रुचं लघ्नामपाचनम् ।
ज्वरकण्ठघास्त्रेदं हृद्दिहृत्क्षयासनाशनम् ॥
दौर्गन्ध्यकुलवीसर्पकफपित्तविषापहम् ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)
नागपुष्यफला, स्त्री, (नागस्य नागकेशरस्येव पुष्य-
फले यस्याः ।) कुञ्जास्त्री । इति राजनिर्घण्टः ॥
नागपुष्यिका, स्त्री, (नागस्य पुष्यमिव पुष्यं
यस्याः । कप् । टापि अत इत्वम् ।) खण्ड-
युधी । इति राजनिर्घण्टः ॥
नागपुष्यी, स्त्री, (नागस्य नागकेशरस्य पुष्यमिव
पुष्यं यस्याः । डीष् ।) नागदमनी । इति भाव-
प्रकाशः । (पर्यायोऽस्या यथा, भावप्रकाशस्य
पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।
“नामपुष्यी श्वेतपुष्या नागिनी रामदूतिका ॥”
अस्या गुणा । यथा,—
“नागिनी रोचनी तिक्ता तीक्ष्णोष्णा कफपित्त-
रुत् ॥”)
नागफलः, पुं, (नागस्य पुन्नागस्येव फलं यस्य ।)
पटोलः । इति राजनिर्घण्टः ॥
नागबन्धुः, पुं, (नागानां हस्तिनां बन्धुरिव प्रिय-
त्वात् ।) अश्वत्थवृक्षः । इति शब्दचन्द्रिका ॥
नागानां बान्धवश्च ॥
नागबलः, पुं, (नागानामिव बलं यस्य ।) भीम-
सेनः । इति चिकित्साश्रेयः ॥ (अस्या नाग-
बलाप्रकथा । यथा, महाभारते । १ । १२८ ।
६५—७० ।
“एवमुक्तस्तदा नागो वासुकिं प्रत्यभाषत ।
यदि नागेन्द्र ! तुष्टोऽसि किमस्य धनसम्पद्यैः ॥

रसं पिवेत् कुमारोऽयं त्वयि प्रीतिं महाबलः ।
बलं नागसहस्रस्य यस्मिन् कुण्डं प्रतिष्ठितम् ॥
यावत् पिवति बालोऽयं तावदस्मै प्रदीयताम् ।
एवमस्त्विति तं नागं वासुकिः प्रत्यभाषत ॥
ततो भीमस्तदा नागैः कृतस्वख्ययनः युधिः ।
प्राङ्मुखश्चोपविष्टः स रसं पिवति पाण्डवः ॥
एकोच्छ्वासान्ततः कुण्डं पिवति सा महाबलः ।
एवमष्टौ स कुण्डानि ह्यपिवत् पाण्डुगन्धनः ॥
ततस्तु शयने दिव्ये नागदत्ते महासुखः ।
अश्रित भीमसेनस्तु यथासुखमरिन्दमः ॥”
तथा च तत्रैव । १ । १२६ । १६—२१ ।
“ततोऽहमे तु दिवसे प्रत्यबुध्यत पाण्डवः ।
तस्मिंस्तदा रसे जीर्णं शोऽप्रमेयवलो बली ॥
तं दृष्ट्वा प्रतिबुध्यन्तं पाण्डवं ते सुजङ्गमाः ।
सान्त्वयामासुरथया वचनश्चेदमब्रुवन् ॥
यत्ते पीतो महाबाहो ! रसोऽयं वीर्यसंभृतः ।
तस्मान्नागायुतवलो रसोऽह्यस्यो भविष्यति ॥”
हस्तिजुल्यबलवति, त्रि ॥
नागबला, (नागस्यैव बलं यस्याः ।) बलाप्रभेदः ।
गोरक् चाडलिया इति गुलशकरौ इति ककहौ
इति च भाषा । (यथा, गारुडे १७६ अध्याये ।
“जग्धा नागबला चूर्णं श्वासकासादिनुद्भवेत् ॥”)
तत्पर्यायः । गार्ङ्गेरुकी २ अथा ३ इक्षुगवे-
धुका ४ । इत्यमरः । २ । ४ । ११७ ॥ गार्ङ्गे-
रुह्यौ ५ गोरक्षतखुला ६ । इति भरतः ॥ भद्रो-
दनी ७ खरगन्था ८ चतुःपला ९ महोदया १०
महापत्नी ११ महाशाखा १२ महाफला १३
विश्वदेवा १४ अग्निदा १५ देवदह्या १६ महा-
गन्धा १७ घण्टा १८ । अस्या गुणाः । मधु-
रास्त्वलम् । कषायत्वम् । उष्णत्वम् । गुरुत्वम् ।
कण्डूतिक्कृलवातघ्नपित्तनाशिश्लश्च । इति राज-
निर्घण्टः ॥ स्निग्धत्वम् । आयुष्यत्वम् । तृष्य-
त्वम् । आहिलम् । कण्डूक्षीणचयरोगेषु हित-
त्वश्च । इति राजवल्लभः ॥
नागभृत्, पुं, (नागः क्रूरचारी सन् विभक्तिं
आत्मानमिति । भृ + क्तिप् ।) ह्युसर्पः । इति
त्रिकाण्डशेषः ॥
नागमङ्गः, पुं, (नागेषु हस्तिषु मङ्गः ।) येरावतः ।
इति शब्दरत्नावली ॥
नागमाता, [ऋ] स्त्री, (नागानां हस्तिनां
मातेव भूयकत्वात् ।) मनःशिला । इति हेम-
चन्द्रः । ४ । १२६ ॥ (नागानां सर्पाणां माता ।)
मनसादेवी । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा-
ब्रह्मवैवर्ते । २ । १ । ६७ ।
“नागेश्वरस्यावन्तस्य भगिनी नागपूजिता ।
नागेश्वरी नागमाता सुन्दरी नागवाहिनी ॥”
सुरसा । इयं हि सागरोल्लङ्घनसमये ह्युभयतः
परौचार्थं देवैरादिता तस्य विघ्नमाचरितुं गता
तेन वञ्चिता च । यथा, रामायणे । ६ । १ । ३६ ।
“ततो देवाः सगन्धर्वाः सिद्धाश्च परमर्षयः ।
अब्रुवन् खर्यसङ्काशां सुरसां नागमातरम् ॥”
यथा, च अध्यात्मरामायणे । ६ । १ । ८—२४ ।